

løst, det har jeg absolut ikke. Jeg har indrømmet, at vi med velberaad Hu har formuleret vort Ændringsforslag saaledes, at de to første Stykker stemmer med de Radikales Ændringsforslag, men vi har ikke, saaledes som de radikale Forslagsstillere, foreslaaet nogen bestemt Rente eller nogen Graduering af Rente, alene af den Grund, at dette maatte være Udvalgets og Ministerens Sag, og tillige af den Grund, som jeg nævnte før, at man ikke med nogen Føje kan diskutere Spørgsmaalet om Rentens fremtidige Størrelse, før man ved, om de nuværende Rentenyderes Ret bliver respekteret eller ikke; thi først naar dette bliver afgjort gennem Afstemningen over vort og de Radikales Ændringsforslag, ved man, hvorledes Landet ligger, og først da kan man tage op hele Spørgsmaalet om en Revision. Hvis den højtærede Sundhedsminister ikke havde været saa ivrig for at faa en Afstemning her i Salen, som jeg haaber bliver til et Nederlag for den højtærede Sundhedsminister, men i Stedet for havde vist Forhandlingsvillighed til at tage hele Spørgsmaalet op paa en anden Basis, nemlig Respekt for de nuværende Rentenydere, vilde Resultatet ikke være blevet saa sørgeligt for den højtærede Sundhedsminister, som det nu ser ud til at blive.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg synes at tro, at i det Øjeblik en Administration staar i sin Start, saaledes som Tilfældet var i 1921, hvad Invaliderentelovens Administration angaar, saa er man straks i Besiddelse af en fast Praksis, og saa bliver straks samtlige Andragender behandlet ud fra nøje gennemtænkte og ensartede Principper. Det vidner om, hvor ringe administrativ Indsigt det ærede Medlem har, naar han kan tro sligt. Jeg, der i den Periode som Indenrigsminister ikke sjældent havde Lejlighed til at forhandle med den daværende — og nuværende — Præsident for Invalideretten om principielle Spørgsmaal, er fuldt vidende om, hvorledes man til at begynde med i mange Tilfælde stod famlende, i mange Tilfælde, saaledes som det i og for sig er naturligt og forstaaeligt, afgjorde Tvivlsspørgsmaal til Gunst for Andrageren om Invaliderente. Tvivlsspørgsmaal, man nu, efter at en fast Praksis er gennemført, afgør ud fra helt andre Opfattelser. Derfor er det ganske naturligt og berettiget at hævde, at man arbejdede med en rundere Haand i de første Aar ved Administrationen af denne Lov, end Tilfældet senere har været.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gjorde sig skyldig i en Uvidenhedssynd, naar han her fra Talerstolen oplyste, at den højtærede Sundhedsminister i Svendborg har talt for en Forsamling, der var betydelig større end denne Forsamling. Efter hvad der er oplyst overfor mig, var den Forsamling, som den højtærede Undervisningsminister talte for i Svendborg.... (*Afbrydelse:* Sundhedsministeren) — Ja Sundhedsministeren, det er saa vanskeligt med disse nye Betegnelser — noget mindre end den Forsamling, som er til Stede her.

Borgbjerg: Maa jeg beklage min Uvidenhed paa dette Felt; jeg havde kun læst „Fyens Tidende“s Referat, og dør stod ikke noget om, at det var en saa lille Forsamling.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne sige, at jeg opfatter hans Indlæg som en lempelig, hensynsfuld kollegial Desavouering af den højtærede Sundhedsminister. Hvad Sundhedsministeren efter „Fyens Tidende“ har sagt i Svendborg om Steincke, var noget ganske andet; det har jeg refereret her. Det har Sundhedsministeren indirekte, skjult, søgt at komme bort fra, og nu kommer hans Kollega Indenrigsministeren og hævder, at der var Vanskeligheder. Ja, vel var der det, men den højtærede Indenrigsminister vil paa ingen Maade gentage, at Steincke med rund Haand uddelte Invaliderente baade til dem, der fortjente det, og til dem, der ikke fortjente det. Disse sidste Ord, udtalte af Sundhedsministeren og refererede af „Fyens Tidende“, betragter jeg nu, hvis der ikke kommer nærmere Svar fra Sundhedsministeren, som taget ud af Tilværelsen, taget tilbage af Sundhedsministeren.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg søger med Villie at misforstaa Hensigten med min Udtalelse. Det ærede Medlem vil forsøge at give det Udseende af, at jeg slutter mig til hans Kritik af min Kollega Sundhedsministeren. Det er ingenlunde Tilfældet; jeg mener, at Sundhedsministerens Udtalelse i Svendborg — jeg har ikke set den, kender den kun af det ærede Medlems Referat — er fuldt berettiget, thi der maatte, og der blev under Hensyn til den Mangel paa Princip ved disse Afgørelser, som til at begynde med maatte foreligge, med rund Haand uddelt Invaliderente til Personer, som nu, efter at Reglerne for disse Afgørelser er nærmere afklaret, aldeles ikke vilde kunne komme i Betragtning, og derfor er